

Рубікон

№ 4 (33)
ЖОВТЕНЬ 2016

ГАЗЕТА НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО КОМПЛЕКСУ
«ІНЖЕНЕРНО-ЕКОНОМІЧНА ШКОЛА – ЛЬВІВСЬКИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ЛІЦЕЙ»

Нам - 20 років!

УНІВЕРСИТЕТ БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ

Дорогий колективе Львівського економічного ліцею!

Так непомітно, але знаково промайнуло двадцять років. Ці два десятиріччя стали для нас роками справжнього партнерства та освітянської солідарності. Спільно нам вдалося започаткувати та реалізувати чимало важливих починань, результатом яких стали наші випускники, котрі сьогодні успішно будують кар'єру, досягають успіху та по-новому дивляться на майбутнє країни.

Двадцять років тому перед нами постало важливе завдання – підготувати нову молоду професійну еліту для банківської системи країни, яка лише починала своє становлення. А це було можливо лише, об'єднавши зусилля шкіл, банківських установ, вищих навчальних закладів. Тоді й виникла ідея створити комплекс «Західбанкосвіта», в структуру якого увійшли школи з економічним напрямком, коледжі та працедавці. Ідею підтримали тоді наші ще Львівський банківський коледж НБУ (сьогодні Львівський інститут Університету банківської справи), Тернопільська академія народного господарства (сьогодні Тернопільський національний економічний університет), обласне управління НБУ у Львівській області, банківські установи Львова і Тернополя.

То ж ще у далекі 90-ті ми започаткували та впровадили на практиці ідею неперервної освіти: від шкільної парти до першого місця праці. У школах була впроваджена дисципліна

«Гроші», «Фінансові послуги». Для пошуку та підготовки обдарованих учнів було створено Львівський економічний ліцей, який отримав символічну назву «Лелики». Тоді ж його незмінним керівником став Шеремета Ігор Васильович. Між коледжем та ліцеєм зав'язалась тісна співпраця: наші викладачі навчали ліцеїстів, випускників ліцею приймали на 2 курс технікуму за інтегрованими навчальними планами, погодженими з Міністерством освіти та науки. Після закінчення коледжу найкращі випускники ставали студентами університетів. Так нам вдалося створити безперервний процес на шляху підготовки висококваліфікованих

фахівців для банківської системи України.

Час диктував свої еволюційні зміни. Наш коледж отримав статус інституту, згодом ми стали Університетом банківської справи, але співпраця з ліцеєм залишалась незмінною. Спільні заходи, різноманітні конкурси, олімпіади, спортивні змагання лише посилювали цю співпрацю, що стала багатолітньою дружбою.

І сьогодні з великою радістю вітаємо близький нам по духу колектив з поважним 20-річним ювілеєм! Дорогі друзі! За ці роки ви зуміли довести, що є справжнім колективом професіоналів, креативних, цілеспрямованих людей, готових до інновацій та удосконалення. Ми знаємо, що ви завжди підтримаєте важливі починання та цікаві проекти, тому так легко з вами рухатись вперед! Віримо, що попереду нас чекають нові горизонти можливостей!

Шановний Ігоре Васильовичу!

Ви людина невичерпної енергії та оптимізму. Знаємо скільки віри та сил вкладено Вами в улюблений ліцей, у його перемоги та здобутки. Від імені усього колективу та студентства Університету банківської справи щиро бажаємо Вам нових звершень, професійного довголіття, радості від кожного прожитого дня!

З повагою, ректор
Університету банківської справи
Тамара СМОВЖЕНКО

УНІВЕРСИТЕТ БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ

Шановні колеги, друзі!

Від імені професорського-викладацького складу, працівників і студентів

Львівського навчально-наукового інституту ДВНЗ «Університет банківської справи» та від себе особисто щиро вітаємо Вас із

20-річницею створення Львівського економічного ліцею

Висловлюємо щирі побажання нових творчих досягнень, невичерпного джерела енергії та оптимізму, нових починань та звершень, прагнення вдосконалення та зростання, прогресивного розвитку та динамізму. Щастя, процвітання, гармонії та краси, натхнення та задоволення від праці, впевненості та віри у свій потенціал!

Нехай доля подарує Вам радість, якою варто ділитися, мрії, в які варто вірити та друзів, з якими варто бути!

Нехай Господь завжди благословляє всі добрі справи, які Ви творите для людей, громади та суспільства.

З повагою директор
Львівського навчально-наукового інституту
ДВНЗ «Університет банківської справи» М.А. ВОЗНЮК

Ми починали разом

Щиро Вітаю Вас і у Вашій особі весь педагогічний колектив Львівського економічного ліцею з двадцятою річницею створення навчального закладу.

У спогадах повертаюся у 90-ті роки, до витоків, коли Ви докладали максимум зусиль, закладаючи фундамент тоді ще зовсім нового типу школи – з економічним профілем. З власного життєвого досвіду знаю, наскільки це важка і кропітка робота. А сьогодні до ювілею колектив прийшов з добрим ужином. Ваші заслуги в царині освіти відомі і знані. Своїм

учительським подвижництвом і щоденною невтомною працею Ви вивели свій навчальний заклад на ту дорогу, яка веде до нових успіхів і виводить у життя нове, впевнене у майбутньому, покоління українців.

Тож бажаю всьому колективу навчального закладу і надалі творчого горіння, яскравих ідей для втілення нових задумів та підкорення нових висот.

Павло Кузьмович ХОБЗЕЙ
заступник міністра освіти України

Ліцей - це не тільки стіни

Легкокрилим птахом пролітають роки. І ось нашому рідному ліцесві вже 20. Вік ще не надто поважний як для навчального закладу, але є вже що згадати, над чим задуматися, та, найголовніше, є чим пишатися, адже сьогодні Навчально-виховний комплекс «Інженерно-економічна школа – Львівський економічний ліцей» – один із найкращих загальноосвітніх навчальних закладів нашого міста. Це школа прекрасного минулого і цікавого майбутнього, де працюють висококваліфіковані, творчі вчителі і навчаються чудові, талановиті учні. Тут завжди трудилися добрі й милосердні душою педагоги, які вміли любити дітей, уміли пробачати, терпляче чекати, бачити і розвивати обдаровану молодь.

А починалося все дуже романтично. Приміщення дитячого садка. Колектив із 11 учителів, які, повіривши мені, залишили місце праці, де трудилися багато років і пішли в незвіданість творити щось нове, на той час нікому не відоме, щиро вірячи, що саме це підніме нашу державу з колін. Нам доля подарувала активне, багате і цікаве життя. І ось уже пройшло 20 років...

За цей час у стінах створеного руками батьків, учнів і щоденною самовідданою працею вчителів отримали середню освіту більше 2000 національно свідомих громадян держави, інтелектуальних і духовно розвинених особистостей, із яких більше 100 випускників нагороджені золотими та срібними медалями. Багато хто з них стали відомими спеціалістами та успішними людьми, зрозуміло, не всі, але немає сумніву в тому, що це добрі, духовно багаті люди, які понесли у світ посіяні тут в їхні душі зерна любові до всього рідного.

Ліцей – це не тільки стіни. Насамперед це – дух, пам'ять, традиції, наступність поколінь. Це педагоги і ті, хто щодня переступає поріг, сіючи зерна добро-

го, розумного, вічного, й ті, хто вже не працює сьогодні, але для яких найвища нагорода в житті – успіхи колишніх вихованців, їхні щирі слова подяки.

Водночас життя ліцею – це не лише якісний навчальний процес, а ще й цікаве та корисне дозвілля: науково-пошукова робота, художня самодіяльність, волонтерська робота, гуртки, олімпіади, спортивні секції, креативні виховні заходи. зустрічі, екскурсії, майстер-класи, змагання, конкурси і, звичайно, перемоги.

Саме з такого розмаїття подій і складається нетлінна історія Львівського економічного ліцею.

Мабуть, таким і має бути життя сучасного навчального закладу: – оснащеним новітніми навчальними технологіями та креативними педагогічними ідеями, наповненим добрими справами, цікавими подіями, хвилюючими зустрічами, мудрими вчинками, щирими переживаннями.

Тож дякую колегам-учителям за довіру, про яку я пам'ятав кожного дня упродовж 20 років і через "не можу" завжди на перший план ставив відданість нашій загальній справі, дякую за любов до своєї професії. Низький уклін учителям-ветеранам праці, які нині перебувають на заслуженому відпочинку. Внесок кожного з Вас – це золоті сторінки історії нашого ліцею. Нехай на Вашому життєвому і професійному шляху завжди світить сонце любові, радості, надії та віри у світле майбуття, успіху та добробуту.

Я вдячний нашим учням за їхню працю, за усмішки, за політ думок і почуттів, за те, що разом із ними щомиті відкриваєш щось нове в собі й у житті. У кожній нашій дитині світить сонце, вони всі у нас талановиті, ерудовані, всебічно розвинені, демократичні й розкуті. Це діти ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ ХХІ-го сторіччя.

Окрема подяка колишнім випускникам, котрі добрими справами прославляють ліцей і

місто на теренах країни й зарубіжжя.

Велике спасибі батькам! Лише завдяки Вашому співпереживанню, Вашій довірі, щирому спілкуванню, розумінню, що робимо спільно одну справу. Ми змогли ефективно вирішувати концептуальні питання навчання й виховання дітей.

Дякую всім технічним працівникам. Ваш щоденний внесок у життєдіяльність ліцею такий необхідний і почесний.

Зичу усім невпинного руху вперед, успішного здійснення всіх планів та задумів. А підґрунтям щасливого життя та плідної професійної діяльності хай буде міцне здоров'я, серце, сповнене любові та добра, натхненна думка й щирі почуття. Щоб життя було світлим і радісним, як цей святковий день, а дружні привітання додали життєвої наснаги в скарбничку Вашої душі. Нехай людська шана буде подякою Вам за плідну працю, чуйність, уміння творити добро.

Щоб оминали Вас спалахи журби, а доля щастя простеляла килимами, щоб жив і розквітав у мирі й Божій благодаті НАШ ЛІЦЕЙ.

Безхмарних і благословених Вам днів!

Ігор Васильович ШЕРЕМЕТА,
директор НВК «ШЕЛ»

20 років – не просто дата, а показник досвіду

У 1990 р. прийнята постанова Міністерства освіти України про створення навчально-виробничого комплексу «школа-технікум-інститут» у складі Тернопільського інституту народного господарства, Львівського технікуму банківської справи та середньої загальноосвітньої школи № 87 м. Львова «Західбанкосвіта». А вже в 1991р. здійснено прийом учнів в один економічний клас школи, а у 1993 р. – перший випуск учнів економічного класу, які поступили на навчання у складі комплексу до ТІНГ та ЛТБС. Навчально-виробничий комплекс «Західбанкосвіта» активно до формування нової фінансової еліти. Зростає попит на фахових спеціалістів економічного, банківського спрямування.

У 1996р. на основі отриманих здобутків у підготовці учнів з економічним спрямуванням було створено Львівський економічний ліцей.

До створення цього навчального закладу, до погодження програм підготовки, до складання і затвердження у Міносвіті України навчального плану для учнів ліцею, до керівництва ліцеєм (2002-2003 н. р.), до викла-

дання у ліцеї (2002-2009 н. р.) мала і я безпосередню причетність. Безмежно вдячна вчителям, працівникам ліцею за співпрацю, взаєморозуміння, взаємоповагу, за злагоджену працю упродовж цих років. Ніколи не зітруться з пам'яті прекрасні тематичні вечори, організовані Надією Павлівною Баскаковою. Новорічні карнавали, виховні години у групах, педагогічні семінари, засідання педагогічних рад з обговоренням передових досвідів щодо методичного забезпечення предметів, спортивні змагання, поїздки в Карпати. 20 років - не просто дата, а показник досвіду, успішності навчального закладу. Двадцятирічну історію ліцею творили вчителі, працівники ліцею під керівництвом Шеремети Ігора Васильовича. Тож святкуймо цю подію по-родинному – у колі друзів, колег, однодумців і тих, хто заклав свого часу міцну цеглину у фундамент ліцею, хто творив і творить історію навчального закладу. За роки співпраці ліцею і банківського інституту випускники ліцею продовжують навчання в інституті, а потім стають фаховими працівниками банківської, економічної сфери.

Вітаю колег ліцею, його учнів з цим славним ювілеєм! Миру, наснаги, процвітання бажаю. Всім Вам! Бажаю надалі множити добрі, славні традиції ліцею, впевненості у майбутньому, успішних учнів, стрімко пливти і тільки вперед!

З повагою Л.А. ЗОЗУЛЯ
колишня заступник директора з
навчальної роботи
Львівського технікуму (коледжу)
банківської справи НБУ.

Довгого життєвого шляху, наш ліцею!

Моя співпраця із Львівським економічним ліцеєм розпочалася у 1998 році, коли я, випускниця ЛНУ імені І.Франка, прийшла влаштовуватися на роботу. І хоч працювала недовго, та приємні спогади про навчальний заклад і його працівників залишилися назавжди.

І ось у 2013 році я веду свою донечку на навчання до ліцею у 5-ий клас, як тільки дізналася, що в ліцеї набирають учнів. Адже знаю, що директор навчального закладу Шеремета І.В. дбає не тільки про організацію навчального процесу, але й про потреби ліцеїстів. У ліцеї сформована матеріально – технічна база: підручники, посібники, наочні матеріали; проведений ремонт в усіх приміщеннях, організовано харчування. І найголовніше, вчителі – найкращі спеціалісти, які викладають навчальні предмети на високому рівні, розвивають творче мислення учнів та їхні практичні навички, новий матеріал подають цікаво.

Звичайно, протягом 1998 – 2013 років педагогічний склад змінювався. Але зміст навчального закладу, його пріоритети залишилися незмінними – виховувати гідних українців, відповідальних, освічених, бажання дати дітям якісну освіту.

Дуже дякую директору ліцею Шереметі І.В., всім працівникам і особливо куратору 86 групи Баскаковій Н.П. за те, що з розумінням ставляться до ліцеїстів, заохочують до навчання гарними оцінками, добрими словами, організовують і проводять не

тільки навчальний процес, але й дозволяють в позаурочний час.

З нагоди 20-річчя від дня створення Львівського економічного ліцею бажаю нашому закладу примноження досягнень у формуванні юних ліцеїстів, багато перспектив щодо досягнення європейського рівня.

Нехай довгим буде життєвий шлях ліцею, який завжди гостинно та привітно зустрічає нас і наших дітей.

Оксана БОВК,
голова ради ліцею

Вихователь майбутньої еліти України

Князь Оксана Богданівна - Княгиня «Так, так. Цей титул вона принесла упродовж 20 років: гордо піднята голова, спокійний голос – саме так вона використовує свій талант вихователя творчої інтелігентної молоді - майбутньої еліти України. Її групи були завжди схожі на неї, такі ж спокійні, душевно чисті і сердечно багаті, милосердні і благородні. Оксана Богданівна - не просто вчитель, вона - ПЕДАГОГ. На її уроках панує спокійна творча атмосфера. Навіть найнепосидючіших спонукає до праці над собою, вчить здобувати знання разом із вчителем і самостійно. Дуже часто за дверима аудиторії, де працює Оксана Богданівна, лунає пісня. Це не записи, співають самі учні, солірує вчитель.

Її вихованці - переможці літературних конкурсів та олімпіад різних рівнів.

Оце талант у Княгині!!! Кожному вчителеві би такий.

В серці - кожен!

1996 рік. Вересень. Дитячий садок, який потопав у зелені. Без огорожі. Подвір'ям, люди, навіть машини снують туди-сюди. Бажання дітей: «Поставте великий паркан і ми будемо мати свою державу». Поставили: батьки, Ігор Васильович, Ігор Володимирович, Богдан Іванович, а через деякий час і Роман Ярославович після занять працювали над огорожею.

І знову учні: «Якщо є держава, потрібен гімн, прапор, конституція. Слова «Ми обрали наш шлях до нового життя» народилися у душі, а музика творилася за одну ніч. Конституцію писали усім ліцеєм, впорядковували найділовитіші та найпрацелюбніші. Грошова одиниця, печатка РУС, газета «Рубікон». Перемоги, нагороди. Це була ліцейська Говерла, а згодом подолали і Карпатську. Посвята, конкурс «Попелюшок», «Містер і Міс ліцею», Новорічні забави», «Вчительські», «Андріївські» вечори, «Ярмарки ідей». Зупинка тролейбуса № 13: «ЛЕЛ». Тато – Шеремета Ігор Васильович, мама – Баскакова Любі мої випускники: Анно Сігунова, Світлано Мацьків, Наталіє Данилюк, Ірино

Мота, Ірино Парасюк, Ігорє Чип, Вікторіє Колещук, Миколо Трощак, Ірино Стефанишин, Максиме Столярчук, Зоряно Заставна, Романе Мариняк - вас тисячі і кожен залишив слід у моєму серці, кожному у душу старалася вкласти промінчик тепла. Ви прекрасні, успішні, творчі і це наша заслуга, заслуга усіх вчителів ліцею.

Сьогодні «ШЕЛу» - це енергійчна Надія Вікторівна Пашук, душа ліцею - Іванна Романівна Кутельмах, ділова і вимоглива Зоряна Олександрівна Обідіна, усміхнена, але і дуже серйозна Світлана Михайлівна Бутовська, працююча і старанна Олеся Олегівна Віталіш, щаслива і

окрилена Ірина Богданівна Давидович, завжди у пошуках Надія Іванівна Горняткевич виважена та розсудлива Уляна Степанівна Гадада, справжній "душевний" лікар Захарчук Леся Вікторівна, витончена Мар'яна МIRONIVNA Дубан, рішуча Марта Віталіївна Забеліна, талановита Волянчук Наталя Миколаївна, багатогранна Возняк Галина Степанівна, найголовніші "куратори" вчителів - Роман Ярославович Бабій та Ірина Володимирівна Маковей, гетьман нашого бойового і стійкого колективу Ігор Васильович Шеремета.

З любов'ю і гордістю за вас
Надія Павлівна БАСКАКОВА

Таємниця Мирослави Петрівни

Мирослава Петрівна! Мила добра Мирося. Учні її групи рахують її за подругу і за класну даму. Вона знає все. Хто в кого закоханий, хто де проводить час, хто зразу після закінчення ліцею виходить заміж, у кого проблеми вдома і вона знає; як їх вирішити.

Мирослава Петрівна – така собі, «мати Тереза». А що у неї на душі, ніхто не знає. Завжди усміхнена, тільки деколи очі зраджують; біль у них, сум, а може просто спогади, крок у минуле? Ніхто не знає! Це її таємниця. І так 20 років.

Посмішка вчителя фізкультури

Не спам'ятався, як промайнули 20 років. За цей час народилась і виросла моя дочка.

Так-так! Вона-ровесниця ліцею. Щодо навчального закладу... Найкращий час, це коли ми власноруч тут мурувала стіни і навчалися, але фізична праця тільки до уроків, або по їх закінченню. У той самий час наша футбольна команда посіла 1 місце на Обласних спортивних змаганнях. На олімпіадах ми виборювали тільки призові місця. Саме тоді ввели нові традиції: туристично-екскурсійні поїздки, сходження на вершини Карпатських гір, обов'язково на Говерлу. Дивуюсь. Проживали у якихось вагончиках, у вікна і двері дув вітер, а ніхто не жалівся: і дискотеки самі влаштову-

вали, і обіди готували, і ватру запалювали, і співали біля неї патріотичних пісень. Було весело і цікаво. Теперешні діти потребують комфорту та розваг, і це правильно. Тільки самим теж потрібно дозвілля влаштовувати. Правда?

І.В.ПРОЦИК
вчитель фізкультури

P.S. Щороку на Посвяті чи випускному вечері учні, говорячи про вчителя фізичного виховання І.В.Процика, згадували, що ніколи не бачили його посмішки.

Фотограф підстеріг Ігоря Володимировича, коли той усміхався. Вперше за 20 років до вашої уваги - очікувана посмішка вчителя фізкультури.

Богдан Іванович – господар ЛЕЛу

Посада цієї людини асоціюється з походами по магазинах, різних інстанціях, «діставанням» матеріалів для ремонту, оформленням великої кількості паперів.

Але ж Богдана Івановича не можна уявити без молотка чи викрутки у руках, без листа фанери чи дрельки.

Господар. Що би не сталося – він тут як тут: і вимикач відремонтує, і скло вставить і загублене взуття знайде, або просто усміхнеться – на душі стає легше. І ще! Богдан Іванович завжди працював із РУС, «Господарями» ліцею. Неодноразово діставав від Вікторії Каліщук, Світлани Мацьків, але навчив бути справжніми чоловіками Мариняка Романа та Баскакова Захара.

Господар є господар. Що не кажіть!

Сюди спішать усі

Найтеплішим, найбільш затишним та гамірним місцем у нашому навчальному закладі є буфет. Тут завжди привітно і гостинно всіх зустрічають пані Люба та пані Марія. Смачна випічка, гарячі, страви, компоти із сушених і свіжих фруктів все до вподоби і малечі, і дорослим.

Тут збираються просто щоб посидіти за чашкою чаю, та поспілкуватися приємно і комфортно.

Пароль: "Пані Слава"

Пані Слава: «Добрий день», «Доброго ранку», «Витирайте ноги», «Застібни куртку», «Здавайте телефони», «Одягни шапку», «Чому запізнився?», «Як справи?», «Що у тебе болить?» - двадцять років ця тендітна, але владна жіночка, не працює з дітьми, а живе з ними, завжди поруч. Багатьох батьків теперішніх учнів вона знає ще з дитячого садочку.

З будь-якої проблеми діти йдуть до неї: тому гудзик пришити, тому чай зробити, іншому просто сльози витерти або косу заплести. Все вона помічає, всіх старається «поставити на місце», через що інколи і страждає.

Одного разу спитали у дітей: «А у ліцеї є охорона?». У відповідь прозвучало: «Ні! Навіщо! У нас є пані Слава!»

Ніби пароль: «Пані Слава». І так – 20 років.

Швидка допомога від Галини Степанівни

Кажуть працювати на одному місці 5-10 років – це дуже багато і нецікаво! А – 41? Слабо!? Один і той же кабінет. Правда є зміни: вставили нові вікна, поміняли меблі. А Галина Степанівна, таке враження, не змінилася за ці роки. Компетентна, вмючи, спокійна, виважена, за будь-яких обставин не впадає у паніку.

Допомогу надає медикаментозну і психологічну. Розбирається з першого погляду, хто дійсно хворий а хто імітує

«послаблений стан здоров'я!». Одним своїм поглядом може оздоровити, зняти біль, вправити «вивихнутий палець». Вона ще й у наш літній табір декілька років поспіль їздила. Правда, умови праці там інші. 24 години на добу. Спокійна, виважена піднімалася, вночі і сиділа біля дитини (якщо це було потрібно) 2-3 години.

Цікаво? Скільки перев'язок і уколів зробила Галина Степанівна? Тисячі! Свій талант вона в землю не зарила.

Віра Михайлівна - бджілка ліцею

Є багато непомітних, але дуже потрібних, хоча малооплачуваних професій. Освоюють їх люди надзвичайно спокійні, працьовиті, старанні і скромні. У ліцеї – це прибиральниці, а серед них, стараючись бути непомітною, Віра Михайлівна. Вона теж не зрадила ліцею: залишилась після розформування садочку і працює по сьогоднішній день. Коли всі учні на уроках, п. Віра збирає фантики, пляшечки з недопитим соком, залишки булочок. Одне викидає у смітник, друге

несе на подвір'я горобчикам або білочкам. Вони теж поселились тут дуже давно. А потім

Віра Михайлівна починає мити підлогу. За нею і коридори, і буфет, і класи. Урок закінчився. Діти вибігають на перерву і навіть не помічають, що знову всюди чисто. Ніби само собою все сталося. І так Віра Михайлівна створює нам упродовж 20 років затишок і хороші умови для праці. Чим можна оцінити її роботу? Тоннами води, перенесених відрами, чи тисячами кілометрів вимитої підлоги? Напевно, просто сумлінною працею, а це може не кожен.

Пам'ятаю ліцей з першого дня

Шановний Ігоре Васильовичу, дорогі колеги-педагоги, працівники НВК «ШЕЛ» щиро вітаю усіх вас з ювілеєм нашого навчального закладу – з 20-ти річчям!

НВК «ШЕЛ» став для мене не просто навчальним закладом, не просто місцем праці, він став для мене чимось особливим, чимось рідним... Схожим до дому, куди завжди по-особливому тягне, де працюєш, а інколи, відпочиваєш, де зустрічаєш людей, які тебе розуміють і, навіть відчувають...

Пам'ятаю ліцей з першого дня, коли, влітку 1996 року, я студенткою прибігла влаштуватися на роботу, пригадую першу зустріч з директором та педагогами в учительській, яка була на місці теперішньої бібліотеки. Тут я зробила свої перші кроки у моїй професійній діяльності. Пригадую свої перші емоції: мені дуже подобалось проводити уроки, бігати на пари в ВНЗ, а поміж тим – ще й малювати таблиці якими дотепер користуємося на уроках фізики.

Ліцей став рідним не тільки для мене, а й для багатьох членів моєї родини: тут впродовж майже десяти років працювала завучем і вчителем фізики моя сестра Ольга Володимирівна (яка, до речі, і привела мене до ліцею двадцять років тому), тут, спробував себе в ролі вчителя фізики (кілька місяців ним працював) мій чоловік тут, з моменту відкриття ліцею і дотепер, працюю я, а ще, і це найголовніше, впродовж двох років тут навчався мій син Святослав (випуск 2015 р.)

І всі ми, працівники, учні і випускники, дякуємо адміністрації ліцею, педагогічному колективу, усім працівникам за

створення комфортної психологічної атмосфери для навчання учнів та роботи вчителів.

Тут завжди допоможуть, порадять, розрадіють, якщо бувають негаразди, порадіють твоїм успіхам та перемогам.

Багато хто з вчителів, моїх колег, поміняли місце праці. Вирішили спробувати себе в інших напрямках діяльності. Але кожен з них з вдячністю згадує ліцей, оскільки тут ми вчимося відповідальності, вчимося як треба працювати, проходимо своєрідне «загартування», тут ми знаходимо колег і друзів на ціле життя.

Життя НВК «ШЕЛ» - це не просто якісний навчальний процес, це цікаве і корисне дозвілля: спортивні змагання, креативні виховні заходи, зустрічі, конкурси, це традиції, які сформувались в учнівському та педагогічному колективах.

Особливостями нашого навчального закладу є: 30 жовтня – Посвята в лелики та ліцеїсти, існування прапора, герба, печатки НВК «ШЕЛ», грошової одиниці ЛЕЛ. Усі лелики та ліцеїсти знають слова гімну ліцею і залюбки його виконують не

тільки під час урочистостей, але і під час туристичних походів. Мені завжди дуже подобалося виконання гімну, коли вирушає у поїздку автобус з учнями, коли приїжджає – знову звучать слова «Ми обрали наш шлях до нового життя...» І так уже двадцять років...

Є тут і традиції, яких «суворо» дотримується педагогічний колектив – це спільні поїздки на відпочинок і, особливо мені подобається, в кінці кожного навчального року – Надія Павлівна урочисто рве розклад.

Я пишаюся тим, що працювала і працюю в такому навчальному закладі.

Знаю, що ми обов'язково збережемо добрі традиції для майбутніх поколінь.

Вірю, що пройде багато-багато років, а НВК «ШЕЛ» завжди буде одним з кращих навчальних закладів Львова.

Щиро бажаю усім нам здоров'я, щастя, миру, творчих злетів, впевненості у своїх силах, успіхів, а нашому навчальному закладу – стабільності і процвітання!

З повагою,
вчитель фізики Я. В. РІПЕЙ.

"Освіта - скарб; праця - ключ до нього" П. Буаст

Швидкоплинний час... З батьківською гордістю і сльозами на очах, цього року 1 вересня, я привела до ліцею свою донечку. І коли слухала настанови директора, вчителів, гостей, виступи учнів, то немов повернулась в минуле, пригадалися ті дні, коли я, така ж маленька і спрагла до знань, стояла у вишиванці з квітами в руках, на подвір'ї СЗШ №87, яка пізніше і стала батьком НВК «ШЕЛ». Саме в цій школі розпочалась історія ліцею, з наших економічних класів. Особливо тепло було мені зустрітись з моїми вчителями, які упродовж багатьох років сіють зерна науки в чисті і світлі дитячі серця.

Про хороше, як правило, пам'ятає кожен і роками береже, нікуди не діваючи. Школа залишилась найріднішим місцем, де ми робили перші кроки і відчували сильну підтримку вчителів.

Роль знань у житті людини визначає її подальшу долю. Один з святих обов'язків батьків дати дітям добру і якісну освіту. Тому, звичайно, мені не важко було вирішити де моя дитина буде здобувати знання і зростати як особистість. Я вірю, що донечка саме у НВК «ШЕЛ» зможе знайти себе, розкрити свої таланти, стати впевненою в собі, що

допоможе їй бути в першу чергу хорошою людиною, здобути належну, якісну освіту.

Давньокитайський мислитель Конфуцій сказав: Якщо ваш план — на рік, садіть рис. Якщо ваш план — на десятиліття, садіть дерева. Якщо ваш план — на все життя, вчіть дітей.

Ірина МАРУНИН

Два покоління ліцеїстів

Після закінчення 9-го класу загальноосвітньої школи я визначилась з майбутньою професією (моя мама пропрацювала в банківській сфері більше 40 років). Школа не могла забезпечити необхідний рівень знань, для опанування майбутньої професії і тому мій вибір впав на Львівський економічний ліцей. І я не прогадала!

Саме тут я знайшла справжніх Вчителів- професіоналів у своїй справі. Тут ми мали можливість вивчати спеціалізовані предмети, такі як економіка, бухгалтерський облік, підприємництво, що надавало можливість випускникам ліцею вступити на другий курс одного з найпрестижніших ВНЗ України - Львівського інституту банківської справи Національного Банку України. І найголовніше -

саме в ліцеї я знайшла справжніх друзів, друзів, перевірених роками. Свята, концерти, виступи, вивчений назубок гімну (слова якого закарбувалися на все

життя), створення дівочого клубу "Едельвейс" - це і є життя ліцеїстів. Окрім того, що ми навчалися, викладачі ліцею підтримували в учнях інтерес до позанавчального життя, яке нас і об'єднувало.

Тому, коли підріс мій син Володя, я ні хвилини не сумнівалася, де він буде здобувати освіту – тільки у Львівському економічному ліцеї. В місці, де окрім якісної освіти дітям прививають основні людські цінності. Для мене не важливо, ким стане мій син: банкіром, футболістом чи інженером, головне, що він вийде із ліцею людиною, яка любить здобувати знання, удосконалюватись, поважає себе та інших, знає чого прагне у житті і йде до своєї мети.

Валентина ДУКА

Ліцей – на все життя

Коли після звичайної середньої школи в 1997 році я вступив до Львівського економічного ліцею, моє життя змінилося радикально. Насамперед хочеться відзначити процес навчання, який був набагато складніший, ніж у попередній школі. Вчителі давали знання, а отже, вимагали і від нас. Вчитись було нелегко, але дуже цікаво. Крім загальноосвітніх предметів, ми вивчали також економіко-банківський напрям, що дало кожному з нас окрему користь перед вступом до вузу.

Навчання ліцею базувалося на дисципліні і порядку, але атмосфера цього навчання була по-домашньому тепла. Я зустрів величезну кількість друзів, з якими до сьогодні підтримую зв'язки (а однокласник Юрко Ждан навіть хрестив мого молодшого сина), зустрічаємось і з приємністю згадуємо часи навчання в ліцеї. Хоча ми навчалися тільки два роки, бо були тільки десяти й одинадцяті класи, та за такий короткий час дуже здружилися

як між собою, так і з нашими вчителями.

Величезне дякую хочу сказати всьому колективу вчителів. Та не можу не відзначити Баскакову Надію Павлівну за її «дисципліновану зарубіжну літературу», Князь Оксану Богданівну – за досконале навчання рідної мови та літератури, пані Славу – за контроль перезувного й одягнуту шапку при виході з ліцею. Окреме спасибі Шереметі Ігорю Васильовичу за щире батьківську опіку та інди-

відуальний підхід до кожного учня.

Багато дітей моїх однокласників зараз навчаються у ліцеї. А це означає тільки одне – ліцей ось вже майже 20 років виховує і вчить добрих учнів, робить з них щирих людей і добрих спеціалістів.

Щиро вітаю весь колектив ЛЕЛу з 20-ти річчям. Бажаю, щоб в цих рідних мені стінах вчилася ще багато поколінь ліцейців!

Андрій ДУГАН

Династія Юрківих

Історія розвитку економічного ліцею нашої родині є дуже близькою, адже формувався він разом із нами. Так уже сталося, що мій чоловік і я навчалися у викладачів цього закладу, а Надія Павлівна була у нас класним керівником.

Уроки Оксани Богданівни, Мирослави Петрівни, Ігоря Васильовича згадуються з особливим почуттям вдячності. Нещодавно наш син Олег мав теж нагоду навчатися у ліцеї. Тепер настав час для середнього сина Петра долати сходинки науки цього закладу.

Наступним готується молодший син. Таким чином, можна сказати, що наш улюблений економічний ліцей виховав цілу династію сім'ї Юрківих.

З повагою до усього педагогічного складу

Юрій та Рената ЮРКІВ

Чип Ігор і Стефанишин Ірина повернулися у ЛЕЛ

Привіт ліцею! Які ми раді знову тебе бачити! Невже пройшло уже 19 років.. Цьогоріч перше вересня було особливим для нашої сім'ї. Не знаю, хто більше хвилювався – наша доня Вікторія чи ми – мама Ірина і тато Ігор, тому що для нас це був день хвилюючих спогадів. Ми ніби і не змінилися, ніби залишилися тими ж учнями ЛЕЛу, і він, рідний, такий же затишний та озеленений.

Це був 1997 рік. Успішно здавши вступні іспити у ЛЕЛ, ми поринули у насичене ліцейське життя. Я була призначена старостою 11 групи, а Ігор був моїм одногрупником – веселим, успішним у навчанні учнем та організатором дискотек в ЛЕЛі. Посаджені за одну парту нашим куратором, прекрасним вчителем і нашою другою мамою Оксаною Богданівною, ми познайомилися ближче і зрозуміли, що взаємна симпатія переростає в дружбу. Ліцейське життя було веселим, сповненим цікавих занять та пригод, де поряд з інтенсивним навчанням ми встигали займатись і своїми захопленнями. Учні між собою настільки здружилися, що впродовж стількох років ми і надалі товаришуємо, зустрічаємося при кожній нагоді, дружать вже наші діти, святкуємо разом дні

народження і вважаємо себе дуже близькими людьми. Коли ж ми дізналися, що ліцей запрошує на навчання учнів з п'ятого класу, то без жодних сумнівів вирішили – наша донечка обов'язково має там вчитися. І от вона уже учениця 5 групи. Нам надзвичайно приємно бачити в ліцеї знайомі обличчя вчителів, директора, це навіть приємну ностальгію за роки навчання в цих рідних стінах.

Одного разу мене запитали: «Що дав вам ліцей?», на що я відповіла: «В ліцеї я вивчила основи своєї спеціальності, (адже після закінчення навчання у Львівському банківському інсти-

туті ми влаштувалися на роботу за спеціальністю «банківська справа»), в ліцеї я познайомила-ся зі своїм майбутнім чоловіком, там я здобула багатьох своїх друзів, то як одним словом описати, що дав мені ліцей?» Послухавши це, мені сказали: «Так, ліцей був вашою долею». І я цьому безмежно рада! Наш трирічний син уже з цікавістю слухає розповіді сестрички про ліцейське життя, і, можливо, загадувати на стільки років наперед ще зарано, але ми мріємо, що колись у нас буде ще один ліцейст!

Ірина ЧИП

Тут я знайшла найкращого друга- чоловіка

З ліцеєм у мене пов'язана майже половина мого життя. Мені, як нікому іншому, вдалося побути і ліцейською, і викладачем і на кінець – я мама ліцейстки.

Навчатись було важко, але бажання дізнатись чогось нового і цікавого переважало. Ліцей – це Тетяна Ярославівна – куратор, вчитель, строга і добра водночас, це цікаві і веселі подорожі, це

турбота про кожного; Оксана Богданівна, Мирослава Петрівна у яких ніколи не було нудно на уроках; Ігор Володимирович – загадка ліцею(завжди цікавило всіх чи він вміє сміятися) і Надія Павлівна – вчитель, завуч, людина, до якої можна було прийти з будь-якими проблемами.

Ліцей – це безліч друзів і дружба ця перевірена роками. І

найголовніше для мене – це сусід по парті, з якими просиділа два роки, мій хороший друг, а тепер мій чоловік, батько моїх дітей.

Пройшли роки і ми знову у ліцеї, але вже не як учні, а батьки. І тепер ми з хвилюванням стежимо за досягненнями нашої доньки Христини.

Наталія ХМЕЛЬНИЦЬКА

ГОВЕРЛА 2016

Щороку восени I та II курси ліцею разом з викладачами традиційно їздять у триденну поїздку в Карпати. Кульмінацією цієї мандрівки є підкорення найвищої вершини України – Говерли. Не дарма кажуть, що у Карпатах гори підпирають небо, а краєвиди просто вражають. Проте відчутти себе вище хмар можна тільки на Говерлі – найвищій точці України, яка сягає 2061 метра над рівнем моря.

Маршрут на Говерлу починається у присілку зі спортивної бази «Заросляк». Дістатися до неї можна від села Ворохта, що на Івано-Франківщині.

Із турбази «Заросляк» є два маршрути на гору – синій і зелено-білий. Довжина першого три кілометри, але він стрімкіший. Зелено-білий маршрут становить 3,6 кілометра, але цей шлях трохи пологіший. Ми обрали другий варіант, тому за дві з половиною години вже були на вершині. Але... Але Говерла зустріла нас снігом та неймовірним морозом. Напередодні температура на вершині опустилася аж до -15°C . До речі, вересневий сніг є унікальним для Говерли. За всю історію спостережень геофізиків та кліматологів, а вони ведуться з 1891 року, найраніше сніг у цій місцині випадав 14 жовтня і було це у 2009 році. А найпізніше – 21 грудня 1996-го.

Якщо враховувати, що цього року поїздка була особливою, адже присвячена двом подіям: двадцятиріччю

АЕЛу та двадцятип'ятиріччю Міжнародного дня туризму, то вона ще стала й особливою, бо збігалася з новим погодним рекордом України!

До речі, дорогою є чим пожитися: малина і чорниця всюди.

Частина шляху на Говерлу вкрита величезною кількістю зелених мохів, височезними смереками і старезними кореняками, померезжаними гірськими потічками.

Далі треба вийти на кам'яну стежку, яка приведе вас на Говерляну – малу Говерлу, яка є першим поважним "горбком" на найвищій точці України. Звідти на вершину веде єдина доріжка. Але обережно: від гірської краси може запаморитися голова. Тут на вас чекають не тільки неймовірні пейзажі, але й круті підйоми, де збиратися вгору вже треба не просто ногами, а й дертися руками.

І ось ви на Говерлі. Куди б не подивилися, всюди синіють різ-

ними барвами гори, уся Україна в цю мить внизу, навіть хмари – і ті нижче.

Із одного боку Говерли видно весь Чорногірський хребет – гори Брескул, Пожижевська, Данціж, Туркул, Шпиці, Ребара. І так аж до Піп Івана. Тут є шість гір-двотисячників. А навпроти розташувалися румунські гори Мармароси.

Зусилля, прикладені для того, щоб піднятися на Говерлу, того варті. Те, що ви побачите після складного шляху, – фантастично.

Людей тут, як в Києві на Хрещатику: хто фотографується, хто долає останні метри до мети, хто співає.

Поїздка була неймовірною, бо був дружний колектив: учителі, які тебе підтримують, екскурсовод, який розказує анекдоти, та, безперечно, друзі.

Ельвіра БОЙКО

Зміни захопили нас зненацька

Цей навчальний рік обіцяв принести багато сюрпризів. Інтуїція нашої групи нас не підвела. Прийшовши першого вересня на урочисту лінійку, ми помітили високу, усміхнену із жвавими очима незнайомку. Хто б міг подумати, що це наш

новий куратор. Попри усі наші побоювання, зміни нас захопили зненацька, але все, що не робиться, робиться на краще. Уроки стали веселими та цікавими. Ми отримали не лише хорошого вчителя, а й чудового куратора, який прекрасно нас

розуміє. Не зважаючи на молодість, Наталі Володимирівна спокійно сприймає всі наші «заскоки», «коники» та ідеї безумно-геніальні.

Діана КИЛИН і Ірина ГІРМАН,
учениці 1 групи

ВПЕРЕД РАЗОМ

Ось уже і позаду три місяці літніх канікул. Педагоги та учні ліцею зібралися для того, щоб розпочати навчальний рік святковою лінійкою. Для когось це останній Перший дзвінок у їхньому шкільному житті, а для когось - Перший дзвоник у новому навчальному закладі. Хвилюються всі: і вчителі, і діти, і батьки. У кожного з них своє хвилювання. Батьки усвідомлюють, що їх дітки зробили ще один крок до дорослого життя. Тепер молодша школа позаду, а попереду нові пригоди, нова відповідальність та нові вимоги. У голові крутяться запитання: чи справляться дітки? Чи буде їм у новій школі добре? Чи знайдуть тут друзів?

У вчителів свої причини для переживань, адже всі п'ятикласники різні. Хтось боязкий, а хтось, навпаки, занадто жвавий, хтось відкритий, а хтось мовчазний та сором'язливий. І до кожного треба знайти свій підхід, допомогти адаптуватися, потоваришувати з однолітками, розкрити здібності, визначити рівень базової підготовки та метод сприйняття нових знань.

А що з цього приводу говорять самі діти?

- Мені дуже сподобався ліцей тому, що тут хороші вчителі, працівники, учні, - вважає Чип Віка. Її думку розділяють Юрків Юля, Стецина Владислав, Лозинський Юра, Дідик Данилко, Ясницький Сергійко, Товкач Дмитрик, Блажків Володя.

- Тут краще ставлення вчителів та смачна їжа, - це враження Музики Романа. З ним погоджуються й інші діти. Ще ідальню нахваляють Курилас Назарчик, Томашевський Андріан, Сорокевич Іван.

- У ліцеї класно, тільки він менший за школу, - вважають Кавф Юра, Сеньків Дмитрик.

- Дуже сподобалася святкова лінійка. Похвальні листи при всіх

урочисто вручає директор, а у школі вручав учитель у класі. Є бажання боротись і здобувати відзнаки, - висловив свою думку Голубев Данилко. Його підтримав Козак Віталік.

- Треба добудувати третій поверх, щоб був спортзал та басейн, - вважають Прус Віталік та Троць Юра.

- Сподобалася лінійка та всі уроки, особливо англійська мова, - враження Побігача Максимка.

- Дуже сподобалось у ліцеї. Тут гарно, класно. Вчителі добрі, одногрупники дивні і класні. Дуже смачно готують, - така думка Марунин Софійки.

- Тут приємні вчителі, суперові уроки, смачно готують. Тут ліпше, ніж у школі, - поділилися своїми першими враженнями Салашник Христинка та Бучко Юліан.

- У ліцеї гарне футбольне поле, - зауважив Струк Роман.

- Ліцей найкращий, і свято Першого вересня було надзвичайно круте, - розповів Ярмолюк Максимко.

- У ліцеї строгіше та більш організовано, ніж у школі, проте дуже класно. Мені подобається тут навчатися, - вважають Кухта Злата, Капустяк Роман, Мазіковська Вікторія та Дербя Данило.

- Спершу було трішечки страшно. Боявся, що не зможу

швидко потоваришувати з однокласниками. Але все добре, вже маю друзів, - говорить Ільницький Назарко. Його думку також поділяє Тераз Марко.

- У ліцеї круто, але порівнювати зі школою ще зарано, бо це лише 5-ий клас, - так розмірковує Христуненко Оленка.

- А я спочатку боявся розказувати вірш, але все-таки розказав. Тут краще, ніж у школі, - вважає Сидоров Стас.

- У ліцеї краще вчитися, і я дзвонила у дзвінок, - з гордістю сказала Куртяк Маріанна.

- "ШЕЛ" - супер! - відзначили Загвоздкін Кирил, Мазіковська Вікторія, Марусяк Максим, Олійник Святослав, Чип Вікторія, Яцура Каріна та Шкоропаняк Северин.

Як бачимо, наші новачки вже окреслили для себе переваги навчання у ліцеї та залишили свої страхи і переживання позаду.

А ми з радістю вітаємо їх та приймаємо до своєї великої дружної родини НВК «ШЕЛ» зі словами:

Ви обрали свій шлях
до нового життя,
Хоч він дуже
важкий і тернистий.
Треба часу, снаги,
море праці й знання,
Щоб сказати усім:
«Ми ліцеїсти!»

Які зміни я б зробила в ліцеї?

Цьогоріч нашому ліцею, а він найкращий у Львові, виповнилося 20 років. І за іронією долі цей рік стає роком реформ у країні. Тому ми також хочемо долучитися. За всі ці роки щось змінювалося: змінювались учителі, учні, навчальні програми. І здається, за весь цей час наш ліцей наблизився до ідеалу. Ми всі його любимо таким яким він є зараз. Доброзичливі вчителі, привітні старшокласники, затишна атмосфера, домашня кухня - чого ще бажати?

Але все ж таки, користуючись нагодою, деякі учні висловили свої побажання щодо змін.

Найбільше пропозицій стосується дозвілля:

- організовувати більше курсів і квестів, розважальних програм, дискотек, проведення тематичних свят;

- під час канікул збиратися і переглядати цікаві фільми;

- надати можливість читання книг на великій перерві в бібліотеці;

- ще хотілося б більше гуртків у післяурочний час, зокрема театральний, танцювальний, щоб була можливість зробити виставу цілим класом. А тепер що стосується навчального процесу.

Великою проблемою для деяких учнів цього року стало вивчення другої іноземної мови, зокрема німецької мови для 5 групи і польської мови для інших груп. Учні просять надати їм таку можливість.

І, звісно, всі учні хочуть як не відмінити домашні завдання, то хоча б зменшити їх обсяг, зменшити тривалість робочого дня, але все це, звичайно з області фантастики. Але хто зна, можливо, серед наших учнів майбутній міністр освіти, а чому б і ні!

Юля МАНЬКО,
учениця 7Б групи

Перше вересня

Перше вересня - свято для всіх; зокрема для кожного. Перше вересня - це як нова сторінка життя - цікава, барвиста і повна нових знань. Ось і наші десятикласники переступили поріг ліцею, але не самі, а з поповненням у сім'ю. Але всі швидко здружилися, завдяки веселим заходам та цікавому навчанню. Цього року учні почали вивчати багато нових і захоплюючих предметів. Це й економіка, і фінансова грамотність, і захист Вітчизни та інші. Економіка - дуже важливий предмет, який має велике значення у житті людини, адже

саме тут нас вчать, як правильно використовувати обмежені ресурси для задоволення потреб людини. Проте це ще й дуже захоплюючий предмет, бо вчитель, Роман Ярославович намагається донести до нас велику кількість цікавої інформації. А вже фінансова грамотність готує нас до подальшого життя, а також дасть відповіді на багато наших запитань, наприклад, як правильно розпоряджатись особистим бюджетом, як уникати фінансових шахраїв та інші. Нещодавно учні нашого закладу відвідали лекцію з фінансової грамотності, яка виявилася

напрочуд цікавою. Лектори з Польщі поділилися досить пізнавальною інформацією про кредитні картки, їх плюси та недоліки. Для десятикласників було цікавим те, що лекція проводилась у вигляді дискусії, а також із елементами гри.

Наступною визначною подією буде святкування 20-тої річниці від заснування НВК «ШЕЛ», а також посвята наших новеньких учнів в ліцеїсти! Тож чекаємо її з нетерпінням, адже зразу ж після неї - канікули!!!

Петришак СОЛОМІЯ
учениця 11 групи

Сумувати ніколи

Стільки вражень за цей невеликий проміжок часу, що дуже важко організувати свої думки і викласти їх на папері.

Мені в ліцеї цікаво, просто і водночас складно, комфортно і спокійно, неначе вдома.

Тут працюють професіонали у своїй справі, які допоможуть вихованцям стати освіченими та грамотними людьми. Ліцей живе

великою та дружною родиною, в якій тобі всі раді допомогти.

Я зрозуміла, що, на відміну від звичайної школи, тут дуже серйозно підходять до навчання. Кожен тиждень неповторний та наповнений новими враженнями, оскільки присвячений певній події або даті. Це дає змогу проявити дітям свої таланти. Враховуючи те, що я тільки дру-

гий місяць працюю в ліцеї, то мені складно до цього всього звикнути. Щоденна круговерть..., адже все нове: колектив, заклад, діти. Сумувати ніколи...

Але коли вже повністю адаптувався, то починаєш усвідомлювати, що ти зробив правильний крок у житті.

Н.В. ПЕТРІВ,
вчитель математики

День захисника України

14 жовтня – день Покрови Пресвятої Богородиці, День Українського козацтва, воїнів УПА, а віднедавна – День захисника України, державний вихідний.

У переддень свята наш заклад огорнув святковий настрій, актовий зал прикрашали малюнки та листи учнів воїнам АТО. Багато ліцеїстів одягнули вишиванки. На перервах лунала патріотичі пісні.

Після другого уроку у ліцеї відбулася лінійка до Дня захисника України, яку підготували учні 8а групи та їхній куратор Кутельмах Іванна Романівна. Розповідали цікаві історичні факти про цей день, вшанували пам'ять загиблих героїв України. На шостому уроці у кожній групі відбувалися виховні години. На цих уроках учні з кураторами обговорювали свято, яке відзначатимуть 14 жовтня.

Усі дівчатка у групах вітали своїх майбутніх захисників, а дівчата 7б групи пригостили хлопців тортом.

Українці завжди повинні пам'ятати і цінувати своїх героїв. Я можу з гордістю сказати, що у НВК «ШЕЛ» навчаються та зростають справжні патріоти!

Христина ОСИПЧУК,
учениця 7б групи

Підтримка - це важливо для молодого вчителя

Моє знайомство з ліцеєм відбулося наприкінці літа. Він зустрів мене привітно, вселяючи натхнення і бажання працювати. Пригадую, що мене вразила дисципліна у закладі, креативність учнів, а також невтомність учителів, які надихають дітей на нові досягнення власним прикладом.

У ліцеї дружний колектив, який готовий допомогти і підтримати, а це так важливо для молодого вчителя! Тут навчаються розумні, творчі і добре вихо-

вані діти. Сівробітництво вчителів та учнів приносить успішні результати. Працювати у стінах ліцею цікаво, весело і захоплююче. Рада бути частиною такого закладу!

Цього року ліцей святкує своє 20-ти річчя. Це велике свято перш за все для тих, хто допомагав ліцею «вироснути» і досягти такого рівня. Вітаю! Бажаю розвитку та процвітання!

Соломія СТАВНИЧА,
вчитель укр.мови та літератури

Тут я зустріла підтримку та розуміння

Пропрацювавши місяць в НВК «ШЕЛ», я була приємно вражена атмосферою закладу. Дуже хороший педколектив, цікаві і неординарні вчителі, професіонали своєї справи. Окремо хочу відзначити ставлення до нових працівників і до себе зокрема: нам допомагають. Я зустріла підтримку від адміністрації, від класних керівників, від психолога навчального закладу. Всі готові поділитися

своїм досвідом, порадити, підказати.

Дуже різні діти, звичайно, кожен - особистість, кожен зі своїм характером. Активні, живі, творчі. Доводиться шукати підхід до них. Ліцей справляє враження європейського навчально-виховного комплексу, зі своїми традиціями, звичаями, вимогами.

Ірина Іванівна ГІЛЕЦЬКА,
вчитель фізики

Андрій ТУРАК
Гід та бізнес-тренер

Вікторія КОНТИ Victoria CONTI
General Manager and owner in
LLC "Brilliant Colibri" Los Angeles-
Milan-Kyiv 2009- till today

Олег КНЯЗЬ
Кандидат економічних наук,
начальник відділення № 1
філії АТ "Укрексімбанк"

Святослав КНЯЗЬ
Доктор економічних наук,
професор, завідувач кафедри
університету
"Львівська політехніка"

Олена СІДЕЛЬНИК
Заступник завідувача кафедри
банківської справи,
доцент кафедри банківської справи,
кандидат економічних наук

Андрій МИЛИК
Nestle business service Ukraine

Ольга ЧЕРВОНА
ЛНУ ім. І.Франка,
к.е.н., викладач

Ірина СЕМЕГЕН (ДЗЕДЗИК)
Старший викладач кафедри банківської
справи,
кандидат економічних наук

Володимир БОДНАР
Регіональний менеджер
ПП "Десниця"

Марта МАРИНЯК Роман МАРИНЯК
Інспектор з кадрів Заступник директора
ТОВ ФОЗЗІ-ФУД ТОВ СП, РТВ-ІМЕКС

Зоряна Михайлівна
РУДЕНКО-ЗАСТАВНА
Доцент кафедри
банківської справи,
кандидат економічних наук

Ростислав ВОВК
Директор ТзОВ "Кормотех"

Мирослав ШЕРЕМЕТА
Начальник відділу кредитного
аналізу управління організації кри-
дитування фізичних осіб департа-
менту роздрібного бізнесу
АТ Ощадбанк, Київ

Оля ОБІДИНА
Аспірант інституту геофізики
АН України,
здобула стипендію Президента
України для молодих вчених на
2016-2018 р.

Анна НУСЬО
Підполковник
Служби безпеки України.

Микола ТРОЩАК
"Ключові рекламні рішення"
генеральний директор

Баскаков ЗАХАР
Учасник бойових дій, військовос-
лужбовець ЗС України

Микола КОВАЛЬЧУК
студент університету ім. І.Франка

Максим СТОЛЯРЧУК
ЛНУ ім. І.Франка,
к.е.н., викладач

Руслан ФЕДУСЯК
рік випуску 2013 р., 22 група,
навчається у Львівському інсти-
туті банківської справи,

Тарас СВИДНИЦЬКИЙ,
випускник ЛНУ ДВНЗ
«Університет

Сергій САДОВЯК
Рік випуску 2013, 22 група.
Університет інформаційних техно-
логій та менеджменту,
м. Жешув, Польща

Редколегія газети "РУБІКОН" вітає всіх з ювілеєм

Рубікон

Газета НВК «Інженерно-економічна школа –
Львівський економічний ліцей»

Відповідальна за випуск
Дизайн, верстка
Фотограф

Н.П. Баскакова
Т. В. Шуневич
І. Пилип'як

Адреса редакції:
79059 м. Львів, вул. М. Хвильового, 35
тел.: 252-18-75

Адреса друкарні:
м. Львів, вул. Чайковського, 27
ТзОВ «ПРОСТІР-М»